

Dansk tekst (KH 130)	Emne, salmevers (SFK 109)	Prædikenen s. 44	Kommentar
v. 1 Lovet være du, Jesus Krist, at du menneske vorden est, født af en jomfru ren og skær, gladelig hilst af Himlens hær! O, Gud ske lov!	V. 1: Jomfrufødsel Lov tær, Jesus, vár sangur ber, tí tú í heimin komin er, móðir er moyin rein og fríð, vænt kvøða einglar náttartíð. Guð havi lov.	Ja, eitt undur frá Guði, eitt kærleikans undurverk er eisini tað fyrsta av øllum, er grundin undir tí, at Jesus er komin higar í heimin.	I salmen savnes ordet <i>menneske</i> . I prædikenen nedtones jomfrufødslen, Jesu komme i verden forklæres (abstrakt) som et kærligheds under.
v. 2 Du, Gud Faders enbårne Søn, mand i lys, men dog Gud i løn, underlig klædt i kød og blod, kom på vor bryst at råde bod. O, Gud ske lov!	V. 2: Guds enbårne søn Einkarsonur Guðs faðirs tú er, loynda tú himnadýrd tína ber, monnum likur tú ert okkum hjá, vil okkum veita heilivág. Guð havi lov.	...at Guð soleiðis elskaði heimin, at hann sendi son sín hin einborna, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív?	I salmen savnes inkarnationens <i>kød og blod</i> - Jesus er hos os "lig et menneske". Prædikenenens citat af Joh 3, 16 findes ikke i manuskriptet, men er indsat senere.
v. 3 Verden går i dit ledebånd, dig dog svøber en kvindes hånd; du er den store, som mægter alt, blev dog på skød barnlille kaldt. O, Gud ske lov!	V. 3: Præksistens Borin at eiga øll heimsins lond, teg tó fjálgar ein kvinnuhond! Veldi títt mikla røkkur vítt, rurast sum <i>barn</i> tó í fangi blítt. Guð havi lov.	...at hann, sum í upphavi, áðrenn veröldin varð grundað, var hjá Guði og Guðs einborni sonur, kom higari í heimin og varð føddur sum eitt annað lítið <i>barn</i> her á fold og ruraður í móðurfangi?	Sproget minder om 1 Pet. 1, 20; men dette er dog det sted, der udviser størst lighed med salmens formuleringer. Læg mærke til det fremhævede ord <i>barn!</i>
v. 5 Fattig kom du til jorden ned, adlede armød og usselhed, fattig du gjorde dig med flid, rige blev vi til evig tid! O, Gud ske lov!	V. 5: Det salige bytte Fátækur gekst tú her foldum á, signing tú breiddi á armóðs strá, við tíni fátækt vit vórðu rík, eina hjá tær finst miskunn slík. Guð fái lov.	...at hann, sum var í Guðs líki og átti alla himmiríkis dýrd, legði alla hesa dýrd frá sær og kom higari í mannalíki og varð so fátækur, fátækari enn hitt fátækasta barn her á jørðini.	Salmen benytter sig som sit forlæg af direkte formuleringer fra 2 Kor 8, 9. Når prædikenen i stedet alluderer til Fil 2, 6f, forsvinder "Det salige bytte".
v. 6 Konning er du blandt konger bedst; ånders konge blev støvets gæst, fører os op fra skyggesal hjem til sin lyse kongesal! O, Gud ske lov!	V. 6: Kongedømme Tín er kongatign himni frá, vildi tú tó gista mannavrá; okkum tú leiðir um skuggadal heim í tín ljósa kongesal. Guð fái lov.	...hvar er nú Augustusar ríki og onnur ríki, meðan Jesus leggur allan heimin undir seg!	Jesus er nu konge og underlægger sig hele verden. Den engang hjemløse modtages i de troendes hjerter. Soteriologien skifter karakter.